

KORAL FRA «PRISMER» (1911)

Tekst: Herman Wildenvey | Tone: Freddie Langrind

A D E F#m A D E7

Nå brus-er det inn med en mild ko-ral, der du for Guds al - ter står. Og

5 C# F#m C# F#m D E F#m

dom - pros-ten nyn - ner et stas - ri - tu - al og les - er et vers av Gud. Og

9 C# F#m Bm Bm6 C# D E A

hør, han vel-sig - ner så godt han for-mår en brud - gom og brud - gom - mens brud.

Nu bruser det inn med en mild koral,
der du for Guds alter går.
Og domprosten nynner et stasritual
og leser et vers av Gud.
Og hør, han velsigner, så godt han formår,
en brudgom og brudgommens brud.

Og hør, han velsigner, såvidt jeg kan se,
din gang fra det gylne kor.
Og brudesmåpiker som solskinn og sne
blender mitt blikk en stund.
Jeg står her og værer velsignede spor,
og mitt hjerte gir hals som en hund.

Men se, jeg skal lenke den halsende hund
og rope på mere koral,
og stamme velsignelsens ord med min munn
og mene det med - som en mann,
ja mene det til jeg blir gammel og gal
og ingenting vil eller kan.

Da tystner de gylne små brudeskotrinn
og drukner i orgel og sang.
Det duver som skoger av savn i mitt sinn,
mens alle forsamlede går.
Men Herren velsigne dig ennu en gang
mer enn en prest formår,